

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fuldførelse af bankunionen

(COM(2017) 592 final)

(2018/C 237/08)

Ordfører: **Carlos TRIAS PINTÓ**

Medordfører: **Daniel MAREELS**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 17.11.2017
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget i sektionen	28.2.2018
Vedtaget på plenarforsamlingen	14.3.2018
Plenarforsamling nr.	533
Resultat af afstemningen	180/3/4
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU støtter de foranstaltninger, der er truffet siden 2012, og som har ydet et afgørende bidrag til finansiell stabilitet og brudt den onde cirkel mellem banksystemerne og deres respektive stater.

1.2. Udvalget bifalder derfor og opfordrer desuden til konkret gennemførelse af de nye foranstaltninger, som Kommissionen foreslår for at fuldføre Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og bevæge sig i retning af et **optimalt valutaområde**, der overvinder den nuværende modstand og snarest muligt opnår en større præcision i fuldførelsen af den tredje søjle i bankunionen gennem en gradvis nedbringelse og deling af finansielle risici. Fullførelsen af bankunionen og kapitalmarkedsunionen bør gøre det muligt i fuldt omfang at realisere den finansielle union, der udgør en af de grundlæggende søjler i ØMU'en.

1.3. Mere specifikt støtter EØSU de forskellige foreslåede målsætninger til styrkelse af den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og den fælles afviklingsmekanisme (SRM) med det formål at lette den gradvise nedbringelse af finansielle risici og endelig bane vejen for en **fælleseuropæisk indskudsgarantiordning**, som ud over at sikre likviditet, kan bære tab og fuldføre den tredje søjle i bankunionen.

1.4. For at dette skal være muligt, vil det være nødvendigt parallelt hermed at fortsætte bestræbelserne på at dele og mindske risici i tilknytning til solvens og likviditet i den finansielle sektor. Udvalget bekræfter sit tidligere synspunkt vedrørende dette emne, som forklaret i udtalelsen om EDIS-forslagene. På linje med andre udfordringer på dette område bør spørgsmålet om misligholdte lån naturligvis fortsat stå højt på dagsordenen, især nu, hvor økonomien vokser igen.

1.5. Set i lyset af at de oprindelige forslag til en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS) efter mere end to år endnu ikke har givet resultat, ville det være en god idé at benytte en anden fremgangsmåde. Den aktuelle meddelelse giver mulighed for en bredere drøftelse og for en gradvis tilgang til gennemførelsen af EDIS, hvilket udvalget støtter. Det er vigtigt ikke at miste fremdriften i gennemførelsen af bankunionen, og der bør tages hensyn til forhandlingskonklusionerne. Udvalget mener under alle omstændigheder, at der bør tages hånd om både EDIS og de relevante foranstaltninger til begrænsning af risikoen hurtigst muligt, og at de bør gennemføres i henhold til en tydelig og konkret tidsplan.

1.6. EØSU støtter beslutningen om kun at yde likviditetsdækning i første fase og lade denne stige år for år. Samtidig bør der stadig være et fuldt fokus på de nationale indskudsgarantiordninger, som har ansvaret for at dække tab. Med henblik på at gøre den efterfølgende overgang til anden fase så gnidningsløs som mulig, og af hensyn til den gensidige tillid, anser udvalget det for vigtigt, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger til at strømline de nationale ordninger mest muligt. Det er også vigtigt at tage fat på spørgsmålet om eftervirkninger og moral hazard.

1.7. Dækning af tab vil blive indføjet i anden fase, men overgangen er ikke automatisk. Den formelle afgørelse bør efter EØSU's mening være baseret på det bredest mulige grundlag, og det synes derfor hensigtsmæssigt, at denne afgørelse ikke træffes af Kommissionen alene, men sammen med Rådet og Europa-Parlamentet.

1.8. Den gradvise stigning i dækningen af tab gennem EDIS er en god ting i princippet, men mekanismerne til gennemførelse af denne ordning fortjener større opmærksomhed i teksten.

1.9. Overordnet set er meddelelsen formuleret i meget generelle vendinger på en række punkter, og der fremsættes »betingede« forslag. Dette skaber utvivlsomt mulighed for yderligere drøftelser, men dette sker undertiden på bekostning af beslutsomheden. Der er også en række vigtige aspekter, der er udeladt, eller som knap nok omtales. Udvalget opfordrer til hurtige fremskridt i et samarbejde med alle interessenter og til, at forslagene bliver mere konkrete. Derudover skal medlemsstaterne leve op til deres ansvar og fortsætte arbejdet med tidligere vedtagne foranstaltninger, især dem der vedrører indskudsgarantiordninger. Dette er meget vigtigt, især set i lyset af den gradvise tilgang som beskrevet i meddelelsen.

1.10. I tråd med målsætningen om at skabe et fælleseuropæisk indskudsgarantisystem spiller den umiddelbare anvendelighed af Den Europæiske Monetære Fond en afgørende rolle, idet denne fungerer som en brandmur for SRM i kraft af sin funktion som långiver i sidste instans. EØSU støtter også i høj grad de planlagte opgaver for denne instans i forbindelse med håndteringen af de såkaldte asymmetriske chok.

1.11. Forbedringen og konsolideringen af grund søjlerne i bankunionen og anvendelsen af **det fælles regelsæt** skal gå hånd i hånd med den finansielle sektors gennemførelse af **målene for bæredygtig udvikling 2030** og Paris-forpligtelserne om klimaændringer. Der bør stilles lempeligere kapitalkrav til investeringer i den grønne økonomi og udvikles flere langsigtede, enkle modeller for »inklusiv långivning«, såsom realkreditlån, især lån i tilknytning til energieffektivitet, installation af solcellepaneler osv.

1.12. Samtidig giver fintech og andre finansielle innovationer (såsom blockchain og intelligente kontrakter) nye argumenter for at iværksætte tiltag møntet på at fuldføre og puste nyt liv i bankunionen og forbedre den finansielle og digitale inklusion af de europæiske borgere i tråd med EU's strategiske mål. I den nuværende formulering af målene for bæredygtig udvikling 2030 bidrager finansiell inklusion allerede til 7 af de 17 mål, mens den digitale inklusion, som kan sikre mål opfyldelsen eller udskyde denne under nye rammevilkår, påvirker næsten alle mål på eksplicit eller implicit vis.

1.13. Som allerede påpeget i flere udtalelser bekræfter EØSU sin opbakning til et diversificeret finansielt økosystem, hvor de store paneuropæiske aktører sameksisterer med små og mellemstore banker og andre ikke-banker, og hvor der er et vedvarende fokus på finansiering af realøkonomien på lige fod under rammevilkår præget af en meget begrænset systemisk risiko. Diversitet, gennemsigtighed og bæredygtighed er den bedste modgift mod fremtidige finanskriser.

1.14. EØSU mener, at det nu er tvingende nødvendigt at motivere de lande, der ikke er en del af euroområdet, til at deltage. Samtidig bør hver af de tre søjler i bankunionen bidrage til at styrke den globale finansielle arkitektur, øge samarbejdet på europæisk og internationalt plan i henhold til bankunionens lovgivningsmæssige rammer og videregive de indvundne erfaringer, især til de 30 ikke-europæiske lande, hvis monetære referenceværdi er euroen, herunder de fransktalende lande i Afrika.

2. Historie, baggrund og resumé af den nye meddelelse

2.1. Den alvorlige økonomiske krise, der begyndte for ti år siden, satte euroen på prøve og medførte, i større eller mindre omfang, omkostninger for eurolandene. De finansielle redningsoperationer havde dermed også en negativ indvirkning på risikoen forbundet med statslige låntagere.

2.2. Bankunionen blev oprettet i 2012 med det formål at skabe et fælles og integreret finansielt system, der kan sikre en effektiv gennemførelse af pengepolitikken, og dermed en hensigtsmæssig risikospredning på tværs af medlemsstaterne. Hertil kommer en genskabelse af tilliden til banksystemet i euroområdet som en reaktion på de **strukturelle mangler** i udformningen af euroen. Takket være de positive ændringer i Den Europæiske Centralbanks (ECB) pengepolitik og budgetpolitikkerne i EU's medlemsstater er der gjort fremskridt hen imod en Økonomisk og Monetær Union (ØMU). Den aktuelle udfordring består i at **indføre euroen i alle EU's 27 medlemsstater** og fuldføre **den tredje søjle** i bankunionen.

2.3. I lyset af populistiske trusler og den stigende risiko for et skred i retning af øget nationalisme, primært på grund af den øgede ulighed, der er resultatet af asymmetriske chok i euroområdet, er der bred politisk enighed om behovet for at fuldføre den finansielle union (bankunionen og kapitalmarkedsunionen) for at beskytte EU's **finansielle stabilitet** og **territoriale integritet** mod, som Kommissionens formand Jean-Claude Juncker har formuleret det, **nationalismens »gift«**.

2.4. En anden vigtig ny udfordring vedrører **finansiell teknologi (fintech)** og andre innovationer i den finansielle infrastruktur, som hidtil ikke har været i søgelyset for **det finansielle tilsyn**. I Kommissionens meddelelse fra september 2017 om »Et stærkere integreret tilsyn for at styrke kapitalmarkedsunionen og den finansielle integration i et miljø under forandring« slås det fast, at »mulighederne i tilknytning til finansiell innovation skal udnyttes fuldt ud i forbindelse med udviklingen af den finansielle union, men at der ligeledes skal tages højde for nye risici«. Der er annonceret en handlingsplan i begyndelsen af 2018 ⁽¹⁾.

2.5. De fremskridt i retning af bankunionen, som blev opnået med fastlæggelsen af **den fælles tilsynsmekanismer (FTM)** ⁽²⁾ **opgaver på områderne lovgivning, kontrol og sanktioner** og **den fælles afviklingsmekanisme (SRM)**, der sammen med **»det fælles regelsæt«** i *En køreplan for oprettelse af en bankunion* udgør de vigtigste milepæle, blev bremsset i de første år af den begyndende økonomiske genopretning, idet partnerne i euroområdet foretrak at se bort fra de synergier, der følger af den finansielle integration snarere end at dele risiciene.

2.6. Vi står derfor over for en bred vifte af erklæringer og forslag, som, selv om de har skabt fremskridt, ikke har resulteret i **risikoreduktion og risikospredning**. EU's medlovgivere har endnu ikke givet tilstrækkeligt konkrete svar på, hvordan Den Økonomiske og Monetære Union skal fuldføres, navnlig med hensyn til: efterlevelse af 2014-direktivet, som styrket ved Rådet i 2017 ⁽³⁾, forslaget til forordning fra november 2015, den delvise og videre udvikling af kapitalmarkedsunionen, lanceringen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser (2017) og de nye foranstaltninger til reduktion af misligholdte lån ⁽⁴⁾ osv.

2.7. Det ovennævnte forslag til forordning fra 2015 skabte forudsætningerne for en gradvis udvikling af en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS). I første fase vil der blive anvendt en genforsikringsordning, før overgangen til en gradvist gensidiggjort ordning (coassurance) og i tredje fase vil der fra 2024 og frem være tale om en situation, hvor investeringsrisikoen bæres fuldt ud af EDIS. I tilknytning til dette forslag annoncerede Kommissionen en række foranstaltninger med henblik på at begrænse risikoen i bankunionen. Desværre har de hidtidige forhandlinger ikke givet resultat.

2.8. Der skal også stadig arbejdes med de nationale indskudsgarantiordninger, som kunne bidrage til at bane en vej frem. Udfordringerne skyldes bl.a., at der stadig er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne hvad angår gennemførelsen af bestemmelserne i direktivet om indskudsgarantiordninger, og et behov for at forbedre udvekslingen af oplysninger og instrumenterne til fremme af koordineringen mellem de nationale indskudsgarantiordninger ⁽⁵⁾.

2.9. For at komme ud af dødvandet mellem medlovgiverne skærper denne meddelelse kriteriet for **bail-in** og foreslår for det første, at der indføres en fælles bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond, og for det andet, at der udformes en mere omfattende køreplan for **den europæiske indskudsforsikringsordning**, begyndende med **genforsikring** (ved kun at tilbyde gradvis likviditetsdækning, mens bankerne bidrager til den fælles fond), for derefter i anden fase at bevæge sig hen

⁽¹⁾ Jf. COM(2017) 542 final (afsnit 4, s. 11 og frem).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Den 16. juni 2017 nåede Rådet til enighed om en bankkreditorrækkefølge ved insolvens i et direktiv, på basis af hvilket medlemsstaterne kan indføre en eksplicit rangordning af usikrede indskud, som skal »dækkes« i tilfælde af bankkrak.

⁽⁴⁾ COM(2018) 37 final.

⁽⁵⁾ Jf. meddelelsen, s. 12.

imod **coassurance**, hvor betingelsen kan være, at risici i forbindelse med misligholdte lån begrænses i tilstrækkeligt omfang ⁽⁶⁾. Med henblik herpå foreslås der en første supplerende foranstaltning, der tager sigte på at mindske risikoen for virksomheders insolvens gennem rekonstruktionsprocedurer, samtidig med at der arbejdes på en hurtig indførelse af bestemmelser om misligholdte lån som led i revisionen af forordningen om den fælles tilsynsmekanisme. Kommissionens meddelelse om midtvejsevalueringen af handlingsplanen om kapitalmarkedsunionen medio 2017 bebuder også kortsigtede foranstaltninger møntet på udviklingen af et sekundært marked for misligholdte lån ⁽⁷⁾. I sidste ende betyder dette, at der er behov for tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at reducere risiciene i banksektoren.

2.10. Den anden supplerende foranstaltning vedrører diversificering af bankernes beholdninger af statsobligationer. **Værdipapirer med sikkerhed i statsobligationer** kan yde et bidrag her og samtidig stille yderligere garantier. Efter det arbejde, der blev udført af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), overvejer Kommissionen at fremsætte et **lovforslag** i begyndelsen af 2018.

2.11. Senest i foråret 2019 bør alle foranstaltninger vedrørende risikodeling dermed være introduceret, og **gennemførelsesfasen** bør kunne iværksættes, begyndende med aftalen mellem medlovgiverne om de grundlæggende elementer i **bankpakken** fra november 2016 og mærkbare fremskridt med hensyn til de resterende spørgsmål, efterfulgt af en præcisering af de eksisterende **kontrollbeføjelser** for at afbøde de risici, der er forbundet med misligholdte lån og et forslag til **vurdering af investeringsselskaber**.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Nu, hvor økonomierne i landene i euroområdet vokser igen og bankfinansieringen af økonomierne ligeledes er stigende, er det på tide at styrke modstandsdygtigheden i vores finansielle system og sikre, at eventuelle finanskriser ikke resulterer i en yderligere fragmentering af markedet ⁽⁸⁾ og endnu en dyr test af euroen og europæisk integration som helhed.

3.2. Med henblik herpå er det afgørende, at der etableres en **»fuldstændig gensidig« fælles indskudsforsikringsfond** for at **fuldføre EU's finansielle struktur** og bekæmpe det nuværende misforhold mellem på den ene side banktilsyn og afvikling (som er centraliseret) og på den anden side nationale indskudsgarantiordninger (som ikke er harmoniseret). Dette kræver, at der sker tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at reducere risiciene i banksektoren.

3.3. Fremskridt på områderne risikoreduktion og indskudsbeskyttelse går hånd i hånd, og udvalget bekræfter derfor de principper, det allerede har fremhævet i forbindelse med de oprindelige EDIS- forslag ⁽⁹⁾. Udvalget påpegede navnlig, at eftersom EDIS og de bebudede foranstaltninger til begrænsning af risikoen har et antal grundlæggende og vigtige målsætninger om styrkelse og fuldførelse af bankunionen til fælles, **bør begge former for foranstaltninger gennemføres på samme måde og under anvendelse af ensartede instrumenter og metoder**. For at sikre reelle fremskridt finder udvalget det derfor **afgørende**, at der **straks tages hånd om både** EDIS og de relevante foranstaltninger til begrænsning af risikoen, og at de **gennemføres** i henhold til en tydelig og konkret tidsplan. Det er også meget vigtigt at skabe de rette forudsætninger for at gøre fremskridt med henblik på en **yderligere fuldførelse af ØMU'en**, som **bankunionen** udgør en vigtig del af.

3.4. Parallelt med andre initiativer møntet på risikoreduktion skal spørgsmålet om misligholdte lån ⁽¹⁰⁾, og især deres ulige fordeling mellem landene, fortsat stå højt på dagsordenen, idet det er afgørende, at der gøres fremskridt på dette område. Som det for nylig blev konstateret, er der sket fremskridt overordnet set, men gennemsnit er ikke alt ⁽¹¹⁾. Samtidig med at der er banker, der arbejder seriøst på at løse problemet, eller som i det mindste bevæger sig i den rigtige retning, er der stadig banker, som nægter at se problemet i øjnene, eller som ikke er ambitiøse nok i håndteringen af dette. Nu, hvor

⁽⁶⁾ På trods af de realiserede forbedringer havde de europæiske banker ved udgangen af 2016 dobbelt så mange risikovægtede aktiver på deres balancer (19,1 % i gennemsnit i EU og 18,8 % i euroområdet), som bankerne i USA (japanske banker befandt sig derimellem), mens de europæiske tal ved krisens begyndelse i 2008 var bedre end de to andre stormagters. Dertil kommer, at den procentvise andel af misligholdte lån fortsat er tre gange højere end i USA og Japan.

⁽⁷⁾ Jf. COM(2017) 292 final, navnlig »den prioriterede foranstaltning 5«.

⁽⁸⁾ Bankerne har reduceret deres eksponering for andre medlemsstater, og grænseoverskridende betalinger tegner sig stadig kun for 7 %.

⁽⁹⁾ EUT C 177 af 18.5.2016, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Non-performing loans (NPLs).

⁽¹¹⁾ Interview med Danièle Nouy, formand for ECB's Tilsynsråd, i *Público*, den 11. december 2017. Se <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/interviews/date/2017/html/ssm.in171211.en.html>.

økonomien vokser igen, er det vigtigt at behandle dette spørgsmål som en prioritet, så der findes en løsning på både problemer, der er fulgt med fra fortiden, og nye udfordringer. Udfordringen består i at skabe resultater, der viser deres værd i praksis. Dette har stor betydning for fremskridtene i gennemførelsen af den tredje søjle i bankunionen.

3.5. Sammenlignet med de oprindelige EDIS-forslag fra 2015 giver den aktuelle meddelelse mulighed for en bredere drøftelse af den europæiske indskudsforsikringsordning og en mere gradvis tilgang til gennemførelsen af denne. På et tidspunkt, hvor det er vigtigt ikke at miste fremdrift i gennemførelsen af bankunionen og tage hensyn til konklusionerne af forhandlingerne, er Kommissionens nye tilgang realistisk, og udvalget bifalder denne.

3.6. Udvalget støtter beslutningen om kun at yde likviditetsdækning i første fase, hvilket betyder, at tab i denne fase vil blive dækket via de nationale indskudsgarantiordninger. For at undgå, at den efterfølgende overgang til næste fase bliver et unødigt vanskeligt forehavende, og af hensyn til den gensidige tillid, finder EØSU det vigtigt, at det bliver gjort klart fra starten, at der skal træffes yderligere foranstaltninger til at strømline de nationale ordninger i så høj grad som muligt, således at store forskelle mellem medlemsstaterne fjernes. Samtidig er det også vigtigt at tage fat på spørgsmålet om eftervirkninger og moral hazard.

3.7. Hvad angår overgangen fra genforsikringsfasen (se ovenfor) til coassurancefasen, som afhænger af opfyldelsen af en række betingelser, bør beslutningen om at gå videre efter EØSU's mening være baseret på det bredest mulige grundlag, og det synes derfor hensigtsmæssigt, at denne afgørelse ikke træffes af Kommissionen alene, men sammen med Rådet og Europa-Parlamentet ⁽¹²⁾.

3.8. Det er også nødvendigt at være så præcis som mulig vedrørende de betingelser, der vil gælde både under og efter ⁽¹³⁾ overgangen til coassurancefasen, hvor der både vil være tale om likviditetsdækning og dækning af tab. Forslaget om at gå gradvist ⁽¹⁴⁾ frem er en god idé, men samtidig er der en vis bekymring for, at den nuværende tekst stadig er for generel og for vag og overlader for megen plads til forskellige fortolkninger og drøftelser. Der er behov for mere vejledning og retssikkerhed på dette område lige fra begyndelsen.

3.9. Overordnet set er det værd at bemærke, at meddelelsen inden for rammerne af disse hovedlinjer er formuleret i meget generelle vendinger på en række punkter, og at der fremsættes forslag på et midlertidigt grundlag. På den ene side skaber dette et råderum, der kan være nyttigt i forbindelse med fremtidige forhandlinger mellem og med medlemsstaterne, men på den anden side betyder dette, at teksten forekommer mere ubeslutsom ⁽¹⁵⁾, og at den ikke altid er så klar som man kunne ønske. En række vigtige aspekter udelades eller omtales knap nok, herunder anerkendelse af den rolle, som institutsikringsordninger spiller, hvilket EØSU tidligere har gjort opmærksom på ⁽¹⁶⁾. For at afklare disse spørgsmål er det nu vigtigt at samarbejde med alle andre berørte parter (herunder Rådet, Europa-Parlamentet, medlemsstaterne, Kommissionen osv.) om at gøre hurtigt fremskridt og gøre forslagene mere konkrete.

3.10. EØSU opfordrer indtrængende medlovgiverne til at anvende den samlede pakke af foranstaltninger til styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁷⁾, som blev offentliggjort den 6. december 2017, til at **fremskynde konsensusopbygningen**.

3.11. EØSU støtter ECB's hensigt om at sikre, at banker tilbyder harmoniserede tjenester i alle EU's medlemsstater ⁽¹⁸⁾ og dermed udnytter fordelene ved et større marked. Det opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke deltager i den fælles valuta, til at slutte sig til den fælles tilsynsmekanisme (FTM), som et første skridt mod deres fuldstændige integration i euroområdet.

⁽¹²⁾ Uden at dette berører den vigtige rolle, som tilsynsmyndighederne spiller i den henseende.

⁽¹³⁾ Jf. meddelelsen, punkt 3.

⁽¹⁴⁾ Generelt foreslås det nu, at dækning af tab vil blive varetaget af de nationale indskudsgarantiordninger og den europæiske indskudsforsikringsordning efter en fordelingsnøgle, der vil blive udviklet gradvist, begyndende med et EDIS-bidrag på 30 % fra det første år af coassurancefasen.

⁽¹⁵⁾ Mange af elementerne beskrives i en betinget form: jf. den hyppige brug af »vil« og »kunne« i beskrivelsen af de to faser af gennemførelsen af den europæiske indskudsforsikringsordning (s. 10 og frem).

⁽¹⁶⁾ EUT C 177 af 18.5.2016, s. 21.

⁽¹⁷⁾ COM(2017) 821 final.

⁽¹⁸⁾ EUT C 434 af 15.12.2017, s. 51.

3.12. Fuldførelsen af EU's finansielle arkitektur skal gå hånd i hånd med digital og finansiell inklusion i overensstemmelse med **FN's mål for bæredygtig udvikling 2030**. EØSU understreger den potentielle rolle, som banker kan spille i kampen mod klimaændringer og gennemførelsen af 13 ud af de 17 mål for bæredygtig udvikling gennem deres formidlende rolle set i forhold til bevidst opsparing og socialt ansvarlige investeringer (SRI). I den forbindelse bør aftalen om Basel III-reformerne fra den 7. december 2017 gennemgås nøje for at sikre, at de europæiske bankers udlån ikke indskrænkes på områder, som er kritiske for bæredygtig finansiering.

4. Særlige bemærkninger

4.1. EØSU støtter de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger til begrænsning af risiciene inden for tilsyn, bankafvikling og indskudsgaranti (i en eventuel overgangsfase fra genforsikring til coassurance).

4.2. EØSU fremhæver, at harmoniseringen af de nationale indskudsgarantiordninger bør gå hånd i hånd med etableringen af EDIS-processen. EØSU opfordrer indtrængende Kommissionen til at lancere et initiativ, der skal give **de nationale indskudsfonde** mulighed for at bidrage til fuldførelsen af det europæiske systems arkitektur, hvor der sikres ligebehandling af ikke-systemisk vigtige enheder⁽¹⁹⁾. EØSU bakker op om de nationale indskudsgarantiordningers ret til at gennemføre alternative foranstaltninger, der ikke er i strid med konkurrencereglerne, som fastlagt i artikel 11 i direktivet om indskudsgarantiordningen 2014/49/EU.

4.3. EØSU støtter i høj grad indførelsen af en fælles bagstopper for den fælles afviklingsmekanisme så hurtigt som muligt ved hjælp af en kreditlinje fra den europæiske stabilitetsmekanisme, som foreslået af taskforcen om en koordineret indsats (TFCA).

4.4. EØSU støtter en styrkelse af tilsynsbeføjelserne under den fælles tilsynsmekanisme samt af de lovpligtige tilsynsmæssige sikkerhedsnet (søjle I) med henblik på at håndtere misligholdte lån på en harmoniseret måde. Kommissionen bør i den forbindelse påvise, at de kompetente myndigheder set i lyset af de nye tilsynsbeføjelser kan påvirke bankernes nedskrivningspolitik for misligholdte lån.

4.5. Ovennævnte tilsynsmæssige beskyttelsesmekanismer bør anvendes i alle banker i forhold til deres systemiske risikoprofil, som ofte afhænger af deres forretningsmodel. Dette ville betyde, at små og mellemstore banker, som ikke skaber urimeligt store risici, stilles over for passende krav og ikke »overreguleres«.

4.6. EØSU anbefaler ligeledes, at kapitalkravene til banker bliver lempeligere, når der er tale om investeringer i den grønne økonomi⁽²⁰⁾, samtidig med at det bør overvejes at indføre kapitalafgifter for investeringer i den »brune« økonomi. Den fælles tilsynsmekanisme bør varetage et specifikt tilsyn på dette område.

4.7. Det bør overvejes at forny lovgivningen om misligholdte lån ved at undersøge, om **privat kreditforsikring** kan spille en større rolle. Privat kreditforsikring varetager en tredobbel funktion — forebyggelse, erstatning og inddrivelse — og som følge af finansiell innovation forbindes denne i stigende grad med banker. ECB konkluderer i sine rapporter, at nogle af disse risici, som f.eks. renterisici, er blevet korrekt forvaltet af de fleste europæiske kreditinstitutter. Det skal bemærkes, at USA overvandt **subprimelånekrisen**, da Federal Reserve også gav store genforsikringselskaber adgang til likviditet.

⁽¹⁹⁾ På grundlag af forordning (EU) nr. 1024/2013 er kun systemisk vigtige kreditinstitutter underlagt den fælles tilsynsmekanisme.

⁽²⁰⁾ Argumenterne for den »grønne støttefaktor« bygger på den positive systemiske værdi af grønne aktiviteter, der reducerer de langsigtede miljømæssige risici, og behovet for at integrere positive eksterne virkninger. Jf. <http://www.finance-watch.org/our-work/publications/1445> og https://ec.europa.eu/info/publications/180131-sustainable-finance-report_en.

4.8. Endelig opfordrer EØSU, som i flere tidligere udtalelser, til fair konkurrencevilkår, der er **neutrale med hensyn til hvilke teknologier og forretningsmodeller, der anvendes**. For så vidt angår denne udtalelse opfordrer udvalget endnu en gang til **lige vilkår** på tilsynsområdet. Dette betyder, at der bør udføres flere kontroller af skyggebanker, investeringsselskaber og finansteknologiske virksomheder i overensstemmelse med den grundlæggende tilgang »samme risici, samme regler og samme tilsyn«. Takket være reglerne for disse nye aktører, som ofte har givet anledning til retssager, vil mulighederne for finansiel inklusion øges, uden at forbrugerbeskyttelsen bringes i fare.

Bruxelles, den 14. marts 2018.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
